

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1937-1938	N° 303		Zittingsjaar 1937-1938
	SEANCE du 7 juillet 1938	VERGADERING van 7 Juli 1938	

PROPOSITION DE LOI
sur le travail des femmes et des garçons.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La nécessité d'améliorer la santé physique et morale, de relever le niveau intellectuel des jeunes gens, pose un problème de santé publique dont la solution est urgente et sur lequel la fraction communiste de la Chambre a appelé à maintes reprises déjà l'attention.

La durée du travail et du repos n'est qu'un aspect de ce problème, mais revêt cependant une importance capitale.

La présente proposition de loi est destinée à remplacer les lois sur le travail des femmes et des enfants, coordonnées par l'Arrêté royal du 28-2-1919, dans la mesure où ces lois s'appliquent aux garçons.

La limite de 16 ans établie par la législation antérieure ne correspond pas à la fin de la période de croissance; c'est pourquoi la présente proposition de loi la recule jusqu'à l'âge de 18 ans.

Cette réforme répond d'ailleurs aux tendances de la législation sociale actuelle qui a étendu l'obligation scolaire aux adolescents chômeurs de moins de 16 ans et fait disparaître, pour ces adolescents, la transition que l'ancienne législation ménageait entre l'école et le travail.

L'article 3 étend la protection de la femme enceinte.

La maternité requiert des soins non moins importants avant qu'après l'accouchement. La proposition prévoit dans son article 3 *in fine* que pendant les 4 semaines précédant la date de l'accouchement présumée auxquelles s'applique cette interdiction, la femme conserve le droit à ses rémunérations.

Il doit en être ainsi à peine de rendre illusoire la protection voulue. Il est donc juste que l'interdiction prévue par l'ancien article 5 soit étendue aux 4 semaines précédant la date présumée des couches.

Enfin, les articles relatifs au contrôle et aux sanctions sont inspirés des dispositions analogues insérées dans toutes les lois sociales.

WETSVOORSTEL
op den arbeid van vrouwen en jongelingen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De noodzakelijkheid de lichaams- en moreele gezondheid van de jongelingen te verbeteren, hun intellectueel peil te verhoogen, wekt een vraagstuk van openbare gezondheid, waarvan de oplossing dringend is en waarop de communistische fractie van de Kamer meermaals de aandacht heeft getrokken.

De duur van den arbeid en van de rust is slechts één zijde van het vraagstuk, maar is nochtans van hoofdzakelijk belang.

Het huidig wetsvoorstel moet de door Koninklijk besluit van 28 Februari 1919 samengeordende wetten op den arbeid van vrouwen en kinderen, in de maat dat zij op de jongelingen toepasselijk zijn, vervangen.

De door de vroegere wetgeving gestelde grens van 16 jaar stemt niet overeen met het einde van de groeiperiode; daarom stelt het huidig wetsvoorstel deze grens op 18 jaar.

Deze hervorming beantwoordt trouwens aan de strekking van de huidige sociale wetgeving die den leerplicht tot de jongelingen beneden 16 jaar heeft uitgebreid, en voor deze jongelingen het door de vroegere wetgeving voorzien overgangsregime tusschen school en arbeid heeft afgeschaft.

Artikel 3 raakt de bescherming van de zwangere vrouw.

Het moederschap vergt zorgen die niet minder belangrijk zijn vóór dan na de bevalling. Het voorstel voorziet, in zijn artikel 3, *in fine*, dat de vrouw, gedurende de 4 weken welke den datum van de vermoedelijke bevalling voorafgaan, en waarop het verbod slaat, het recht op haar bezoldigingen behoudt.

Dit moet zóó zijn, wil men de beoogde bescherming niet denkbeeldig maken. Het is dus billijk dat het verbod door het vroeger artikel 5 voorzien, wordt uitgebreid tot de 4 weken welke de vermoedelijke datum van de bevalling voorafgaan.

Ten slotte, zijn de artikelen ter zake van het toezicht en van de strafbepalingen ingegeven door gelijkaardige bepalingen welke in alle sociale wetten voorkomen.

Q
A

(3)

..

ART. 10.

Les employeurs ou leurs préposés qui auront mis obstacle à la surveillance organisée par la présente loi seront punis d'une amende de 100 à 300 francs ou d'un emprisonnement de huit jours à un mois, sans préjudice s'il y a lieu à l'application des peines comminées par les articles 269 à 274 du Code pénal.

En cas de récidive dans l'année à partir de la condamnation antérieure, la peine sera doublée.

ART. 11.

Les employeurs sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs directeurs, gérants ou préposés à la direction ou à la surveillance.

ART. 12.

Seront punis d'une amende de 5 à 25 francs les père, mère ou tuteur qui auraient fait ou laissé travailler leur enfant ou pupille contrairement aux prescriptions de l'article 2 de la présente loi.

En cas de récidive dans l'année à partir de la condamnation antérieure, l'amende pourra être doublée.

Si c'est en qualité d'employeurs que les père, mère ou tuteur auront fait ou laissé travailler leur enfant ou pupille, les peines prévues à l'article 12 leur seront appliquées.

ART. 13.

Le chapitre VII du livre I du Code pénal est applicable aux infractions prévues par la présente loi.

ART. 14.

Tous les trois ans le gouvernement fera rapport aux Chambres sur l'exécution et les effets de la loi.

ART. 10.

De werkgevers of hun aangestelden die het bij deze wet ingerichte toezicht verhinderen, worden gestraft met geldboete van 100 tot 300 frank of met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand, onverminderd de toepassing, indien daartoe aanleiding bestaat, van de straffen voorzien bij de artikelen 269 tot 274 van het Wetboek van Strafrecht.

Ingeval van herhaling, binnen het jaar, te rekenen van de vorige veroordeeling af, wordt de straf verdubbeld.

ART. 11.

De werkgevers zijn burgerlijk verantwoordelijk voor de betaling van de geldboeten uitgesproken ten laste van hun bestuurders, zaakvoerders of dezen die met het bestuur of het toezicht zijn belast.

ART. 12.

Met geldboete van 5 tot 25 frank wordt gestraft, de vader, de moeder of voogd die hun kind of pleegkind doen of laten werken, in strijd met het bepaalde bij artikel 2 van deze wet.

Ingeval van herhaling, binnen het jaar, te rekenen van de vorige veroordeeling af, kan de geldboete worden verdubbeld.

Indien de vader, moeder of voogd, als werkgever hun kind of pleegkind doen of laten werken, worden de straffen bij artikel 12 voorzien op hen toegepast.

ART. 13.

Hoofdstuk VII van Boek I van het Wetboek van Strafrecht is toepasselijk op de inbreuken bij deze wet voorzien.

ART. 14.

Om de drie jaar, brengt de Regeering verslag uit bij de Kamers over de uitvoering en de uitwerkselen van de wet.

P. BOSSON,
A. DEGEER,
D. DESELLIER.